

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ACHTER DE COULISSEN

toneelspel in drie bedrijven

door

Lily Vranken & Marcel Winters

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.1893

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ACHTER DE COULISSEN** op te voeren moet de naam van auteur **LILY VRANKEN & MARCEL WINTERS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/009
ISBN 978-90-385-00829

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Lily Vranken & Marcel Winters
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

KORTE INHOUD

Tijdens een avondcursus Engels kan er heel wat losweken. Leraar John Rinckers heeft het niet altijd in de hand.

Iedere cursist - met eigen geaardheid, aanleg en motief - zorgt voor de nodige spanning en afwisseling.

Toonaangevend is de jonge, frivole Julie die reeds als studente verliefd was op John en nu - zij het gevarieerd - vrouwelijker haar netten spant.

Tijdens het examen komt het tot een uitbarsting. De school zal verdwijnen: er komt een theatercomplex in de plaats.

Als groep zullen de cursisten met hun leraar en secretaresse het podium inwijden. Zij zullen als eersten acteren - weliswaar achter de coulissen - maar ieder speelt zijn rol.

Absurde toestanden en dialogen? Misschien, maar in dat theatrale wereldje en vaak hoogdravende spel wordt duidelijk dat werkelijkheid en theater niet ver van elkaar af liggen.

Het wordt een waardig afscheid van elkaar waarin echte liefde alle kansen krijgt.

PERSONAGES

- JOHN RINCKERS Leraar avondles Engels
Midden dertig
Genoodzaakt tot avondonderwijs door reffectatie
Soms superieur - vaak gemoedelijk
- MARIETTE OEVERMANS Kleuterjuf - begin 50
Bijna pensioengerechtigd
Studeert dapper om haar man te kunnen vergezellen op
zakenreizen
Sociaal type
- GERDA THEUNIS Huisvrouw van 40
Snatert er op los
Stempelt al jaren
Volgt avondles uit verveling
Weinig aanleg
- IVO DORSEN Vertegenwoordiger - midden 40
Kleinburgerlijk mannetje met hoge dunk van zichzelf
Bluft graag over zakenreizen
Cursus Engels is noodzaak om te promoveren
- HENDRIK DEDROOG Bankbediende - begin 40
Gefrustreerd en nerveus
Niet geslaagd in beroepsloopbaan en huwelijk
Lijkt alle houvast kwijt te zijn nu enige dochter naar
Amerika is
Volgt avondles om zonder 'blaat' te communiceren met
haar
- JULIE VERTESSSEN Begin 20
Enthousiast, levenslustig meisje
Geniet van het leven
Wil zich tijdens de avondles een beetje vermaken met
leraar John waar ze vroeger als leerlinge al verliefd
op was
- MAGDA POELS Secretaresse - 28 jaar
Ernstig, maar vlot in omgang met leraar en cursisten
- WERKLUI Minimum twee bouwvallers
Hoofdzakelijk figuratief

DECOR

Een ouderwets leraarslokaal.

ACHTER	<p>Twee geruite ramen - gescheiden door muur waartegen prikbord en lage, oude archiefkast</p> <p>Uitzicht op speelplaats of gebouwen</p>
LINKS	<p>Vooraan gangdeur</p> <p>Tegen muur lage kast met koffiezetapparaat en kopjes etc. - boekenrek of -kast</p> <p>Zithoek bestaande uit laag tafeltje, canapé en enkele fauteuils</p>
RECHTS	<p>Achteraan deur van secretariaat</p> <p>Tegen muur enkele prenten en kalender</p> <p>Lessenaar en stoel</p> <p>Verplaatsbaar bord</p>
MIDDEN	<p>Een achttal tafeltjes en stoelen</p>

EERSTE BEDRIJF

Zomerse lesavond. Leraarslokaal.

- JOHN : (Komt uit rechterdeur met bord op statief - zet het tegen rechtermuur - haalt boeken uit zijn tas - rangschikt ze op les-senaar - zet linkerraam open - kijkt naar buiten - inhaleert avondlucht - gaat naar een tafel - roept) Magda! Kom je even?!
- MAGDA : (Vanuit haar bureau rechts) Ik ben zo bij je!
- JOHN : (Mompelend) Dat kennen we. (Kijkt op horloge - zet radio aan - tijdsein van 19.00 u - radio af - ongenoegen) Dat zijn nu de voordelen van een avondcursus: een secretaresse helemaal voor jezelf en cursisten die zelfs in het Nederlands de tijd niet kennen ... (roept) Magda! Dadelijk doe ik alles alleen!
- MAGDA : (Ondeugend en rustig op - afwachtend) Niet zo ongeduldig, John. Je wil deze heerlijke zomeravond toch niet bederven?! Schakel voortaan je "leerlingen" in.
- JOHN : (Naar tafel - afwachtend) Dan blijft er van lesgeven niks meer over. Vooruit, pak vast.
- MAGDA : (Helpt met herschikking tot leslokaal) Maar goed dat ik je ken vanuit het dagonderwijs. Anders zou ik een minder klare kijk op je hebben.
- JOHN : Dat hebben we dan beiden te danken aan de uitvinding van de syndicaten. Met hun sociale toverformule die "re-affectatie" heet, ben ik een stuk van mijn werk kwijt en moet ik me tevreden stellen met deze noodoplossing.
- MAGDA : In ons dierbaar België wordt sociale zekerheid niet altijd ge-waardeerd. Werkzekerheid is een luxe, collega!
- JOHN : Werkzekerheid?! Een aalmoes! Volwassenen de eerste woordjes in de Engelse taal bijbrengen. God, was het maar een cursus voor gevorderden. Dan had ik er tenminste iets aan.
- MAGDA : (Met meer begrip) Nu sta je tenminste voor een gemotiveerd publiek.
- JOHN : Daar heb je gelijk in. Je kan pubers moeilijk vergelijken met hetgeen ik nu voor me heb. De moderne jeugd is vaak schoolmoe. Hier en daar steekt er iemand boven die rotmentaliteit uit. Vorig jaar kwam daar nog de factor onzekerheid bij. Ik voelde me als een baby-sitter, maar dan heel stiefmoederlijk behandeld door Vadertje Staat.
- MAGDA : Zo heb ik je nooit gekend. Ik dacht dat je kordater was. Je geeft interessante lessen ... ik dacht dat arbeidsvreugde veel

goedmaakte. Eerlijk, je valt me tegen. Van jou had ik meer optimisme verwacht.

- JOHN : (Schamper) Optimisme?! Laat me niet lachen. Ik moest mijn ongemotiveerde pubers inruilen voor een bijna pensioengerechtigde groep.
- MAGDA : Man, heb jij geen vakantie gehad?
- JOHN : Noem je dat vakantie? Opstaan en slapen gaan met de onzekerheid of je mag blijven! Recente statistieken hebben uitgewezen dat in Nederland tachtig procent van het onderwijzend personeel gestresseerd is.
- MAGDA : (Naar rechterraam - zet open - kijkt naar buiten) Nog niemand. Wedden dat Mariëtte Oevermans het eerst opduikt!
- JOHN : Pensioengerechtigd, weet je nog? Ik vraag me af of je wel luis-terde.
- MAGDA : John, alles wat je zei heb ik verstaan én begrepen.
- JOHN : Ontgoocheld?
- MAGDA : Waarom zou ik? We doen onze job. Elk van ons bekijkt het vanuit zijn standpunt. Het stoort me vooral dat jij je zo laatdunkend uitlaat over je cursisten.
- JOHN : (Rolt prent af met tekening van huis, tuin, et. - mompelt) A cat on a hot ... God, dadelijk word ik weer geconfronteerd met "Mister Hoogmoed".
- MAGDA : (Zet zich op Johns lessenaar - bemoederend) Die omhooggevallen vertegenwoordiger?! Toen hij zijn inschrijvingsformulier moest invullen heb ik zes keer zijn gemiddeld maandloon moeten horen. Als hij over zijn zoon en zijn reizen begint, dan wil ik je best begrijpen. Ach, John, om tien uur is voor jou toch ook de kous af. Of kruip je met je schoolproblemen in bed?
- JOHN : Zeker weten. (Kijkt op horloge) Neem nu mevrouw Theunis - (imiteert haar) "Zeg maar Gerda" - wil je even herhalen? Please, een eenvoudig telrijmpje gaat er toch wel in? Vrouwmens, zijn er voor jou geen andere activiteiten? Zero! Nul de ballen! Maar praten! Dat mens loopt af als een wekker!
- MAGDA : (Ondeugend) Maar Julie maakt alles toch goed?! Ze is knap, intelligent, vlindert door het leven. Over haar hoor ik je weinig of nooit iets zeggen.
- JOHN : Ik gaf aan haar Engels op het vijfde middelbaar. (Vertederd) Zij maakt inderdaad veel goed. (Vertrouwelijk) Ik wil het je wel verklappen. Ik vermoed dat ze me ... nou ja, dat ze me ... wel ziet zitten.

- MAGDA : (Berispend) Schuinsmarcheerder!
- JOHN : (Quasi-ernstig) Neenee, Magda, daarvoor neem ik mijn vak veel te ernstig. Je trekt direct verkeerde conclusies.
- MAGDA : (Weifelend) Als jij het zegt ... Toch vind ik dat je die anderen ook moet nemen voor hetgeen ze zijn. Is het nu een mevrouw Oevermans of een Hendrik Dedroog, je moet wat meer respect opbrengen voor hun moed om er op die leeftijd nog aan te beginnen. Die Mariëtte Oevermans is toch een schoolvoorbeeld van hoe het wel moet.
- JOHN : Jij weet er blijkbaar meer van?
- MAGDA : Mijn positie leent er zich beter toe. Inderdaad, bij haar zit het snor. Het zou me niks verbazen als ze elke avond uren blokt.
- JOHN : Haar resultaten liegen er niet om. Ze heeft ook aanleg. Maar wat weet jij meer van haar?
- MAGDA : Haar man heeft een leidinggevende functie in een internationaal bedrijf. Hij reist regelmatig naar Engeland en als Mariëtte gepensioneerd is, wil ze hem vergezellen en geen gek figuur slaan wat taalkennis betreft. Vandaar ...
- JOHN : Onze kleuteronderwijzeres weet van aanpakken.
- MAGDA : Dat moeten we allemaal. (Gehaast naar rechterdeur) Ik heb nog een stapel dossiers liggen. (Hoort geluid in gang - wijst naar deur) Ik gok op ... Mariëtte.
- GERDA : (Komt op - startensklaar - laat duidelijk blijken dat het voor haar weer ontspanningstijd is - ratelt) Goeienavond. Dat is me een dag geweest, zeg! Uren boven mijn naaimachine gehangen, ik heb een hoofd om te ontploffen. Liters Cola gedronken om de hitte te verjagen, maar het hielp allemaal niets.
- MAGDA : (In deuropening van bureau - schouderophalend) Verkeerd gegokt. Zeg, euh ... (formeel) meneer Rinckers, mag ik straks even storen? Ik moet nog enkele administratieve gegevens hebben.
- JOHN : (Overdreven beleefd) U stoort beslist niet, mevrouw Poels. Tot seffens.
- MAGDA : (Knipoogt naar John - af)
- GERDA : (Zet zich aan de eerste tafel - blijft ratelen) Ziezo, op de eerste bank. Nu kan ik niks missen. Wat bedoelde zij daar (hoofdknik naar deur rechts) meneer ... euh ... ?
- JOHN : Rinckers, mevrouw, John Rinckers.
- GERDA : Mag ik John zeggen? Op rang of stand komt het hier niet aan. Als we in ons blootje lopen, zijn we allemaal hetzelfde. (Giechelt) Of ... bijna hetzelfde. Onze Karel zegt dat ook altijd,

tenminste, als hij thuis is. En dat gebeurt maar zelden. Ofwel zijn voetbal, ofwel zijn duiven en ervoor en erna in het café. En ik maar de ganse dag naaien tussen vier muren alleen. Om gek van te worden. Kun je geloven, John, dat ik maar zes keer ontspanning heb per week? Dat is vijf keer voor mijn stempelcontrole en één keer hier. Nu heb je mijn vraag nog niet beantwoord. (Druk in de weer met boeken - schrijfgerief)

- JOHN : Is ook niet veel tijd voor geweest. Wat vroeg je ook alweer?
- GERDA : Die secretaresse van hiernaast zei dat ze verkeerd gegokt had ...?
- JOHN : Oh, dat! Ze dacht dat mevrouw Oevermans het eerst zou aankomen.
- GERDA : En ze kwam nog storen, zei ze?!
- JOHN : Er moeten nog formulieren ingevuld worden. Sommigen hebben een attest aangevraagd voor hun belastingaftrek.
- GERDA : Dat wil ik ook wel. Wat je de laatste tijd al niet mag aftrekken. Misschien blijft er dan wat meer van mijn stempelgeld over. John, je moest eens weten wat ...
- HENDRIK : (Rokend op - amper een groet - schuchter naar zijn vaste plaats achteraan - zitten - staat op - haalt asbak in zithoek - terug zitten - nerveus bladeren in boek)
- GERDA : Hei, Hendrik, hoe is het met je dochter? Nog in Amerika? Dat zou ik niet over mijn hart krijgen, een gans jaar van huis. En dat als meisje alleen. Zie maar dat ze niks meebrengt. Waar zit ze eigenlijk? Heeft ze al geschreven?
- JOHN : (Kan het echt niet meer aan - naar deur rechts)
- GERDA : Hei, John, niet gaan lopen. Uit die Hendrikis ook niet veel te krijgen. Zou jij je dochter ook alleen naar Amerika laten gaan?
- JOHN : Als ik een dochter had, zou ik ze alle vrijheid geven om volwassen door het leven te gaan, mevrouw Theunis.
- GERDA : Zeg maar Gerda, zoals iedereen. Maarre, ik zou toch ongerust zijn met mijn kind zo ver weg. Je weet toch niet waar ze terecht komen? Het schijnt dat daar in Amerika veel drugs zijn enne ... (kijkt veelbetekend) Aids.
- JOHN : (Negeert Gerda - terloops tegen Hendrik) Daar zullen we maar niet op ingaan ... tussen haakjes, "Gerda", hoe staat het met je vertaling? Heb je daar tijd voor gevonden tussen al je naaien breiwerk in?
- GERDA : (Duikt in tas - haalt vel papier boven) Ik moet zeggen dat ik

- er mijn werk aan heb gehad. Hendrik, mag ik jouw taak eens zien?
(Grist Hendriks blad uit zijn handen - leest de Engelse tekst bijna letterlijk zoals het er geschreven staat) En ...? (Vragende blik naar John - wacht op pluimpje)
- JOHN : (Wil antwoord geven, maar Gerda is hem weer voor)
- GERDA : Nu, het tellen gaat al veel beter... One, two, three, four, five, six ... six (uitspraak is erbarmelijk) ... verdorie, daar zit ik altijd vast.
- HENDRIK : (Neemt zijn taak terug - dooft sigaret - negeert Gerda - geeft blad aan John)
- GERDA : Ik heb er niks mee te maken, maar met zo te zwijgen, zul je niet veel leren.
- HENDRIK : (Staat op - naar koffiezetmachine - giet in - geld in bakje)
- GERDA : (Aarzelt aan koffiezetapparaat) Toch maar niet. Anders moet ik deze nacht teveel op. (Zet zich naast Hendrik) Het schijnt dat mannen daar niet zoveel last van hebben. Karel alleen als hij naar een voetbalmatch is geweest. En vooral als ze gewonnen hebben! (Staat plots op - neemt haar taak en geeft deze aan John) Hier, John, nu heb je mijn vertaling nog niet.
- JOHN : (Kijkt op - neemt blad aan - ziet Hendrik met kop koffie) Als het kan, had ik graag dat er tijdens de lessen niet gedronken wordt, meneer Dedroog.
- HENDRIK : (Drinkt - giet de rest weg - spoelt kopje)
- GERDA : Goeie genade, daar heeft hij zojuist twintig frank voor betaald! Zo word je nooit rijk, jongen.
- JOHN : (In alle staten - kijkt weer op horloge) Het academisch kwartier is ondertussen voorbij. Ik wacht nog vijf minuten en ...
- GERDA : (Hooft geluid - kijkt naar deur) Je gebed wordt verhoord, John!
- MARIETTE EN JULIE : (Samen op - luidruchtig - lacherig)
- JULIE : ... die presentator was echt te gek! 'k Ben op een gegeven moment gaan lopen! (Lacht - neemt zakdoek - heeft het niet meer)
- MARIETTE : Awel, zo'n modeshow kon ik ook nog wel presenteren, maar dan zonder dat gestrompel! (Imiteert lachwekkende presentator - schatert het uit) Zeg, (droogt lachtranen) maar ernstig nu, dat mantelpakje uit die nieuwe boetiek was toch de moeite ...
- JULIE : ... méér dan de moeite! Maar 'k ben bang dat er van mijn wedde weinig overblijft als ik zo'n winkel binnenstap. Ach, (verzuch-tend) dat is het eeuwige probleem altijd, dat geld!
- HENDRIK : (Kijkt van de een naar de ander - geniet duidelijk van Julie)
- GERDA : (Steekt vlug haar neus ertussen) Ja, 't is schandalig wat ze

voor een eenvoudig rokje durven vragen. Neen, dan ben ik maar wat blij dat ik kan naaien ... hoewel ... de stof is ook verschrikkelijk duur gewo ...

- MARIETTE : (Negeert Gerda overduidelijk) Ik denk dat 't meer een kwestie is van enkele goede basisstukken kopen en dan maar combineren.
- JULIE : Ach, ik laat me altijd maar verleiden om iets echt hips te kopen. Eén seizoen en dan kan je 't weggooien.
- GERDA : Weggooien?! Ja, m'n dochter kan ook zo onverantwoord kleding kopen, maar weggooien, dat is toch het laatste.
- JOHN : (Luistert geamuseerd - blik op horloge - wordt ongeduldig) Ook een goeienavond, dames. Mag ik jullie vertalingen, dan kunnen we eindelijk met de les beginnen! (Neemt taken aan van Mariëtte en Julie) Even hiervan een kopie nemen, dan starten we zo. (af)
- JULIE : (Buigt zich vriendelijk naar Hendrik) En, al nieuws van je dochter?
- HENDRIK : (Duidelijk blij dat hij door het meisje wordt aangesproken) Nee, nog niet, maar 't is ook nog vroeg, ze ...
- IVO : (Komt met veel omhaal naar binnen - aktentas - zakelijk type) Een goeie avond allemaal. Mijn vliegtuig had een half uur vertraging. Ik dacht zeker dat ik deze les moest missen. Ja, (dikdoenerig) als je in de zakenwereld vooruit wil komen, mag je niet op een uurtje kijken, nietwaar! (Lacht luid - krijgt niet de verwachte respons van de andere cursisten)
- GERDA : (Duidelijk geïmponeerd) Met het vliegtuig! Waar ben je dan wel niet geweest?
- IVO : (In z'n sas - tot Gerda - overdreven) Oh, even naar Parijs voor een zakendiner. Tja, zo gaat dat als je carrière maakt, mevrouw-tje. (Gaat zitten op Johns bureau) Ik zou uren kunnen vertellen over mijn zakenreizen.
- JOHN : (Staat in deuropening van Magda's bureau - scherp) Dat zullen we toch maar uitstellen, meneer Dorsen. (Woedende blik op Ivo) Trouwens, in deze kleine ruimte zou iedereen toch zijn plaats moeten kennen.
- IVO : (Staat gehaast op)
- JOHN : Mag ik ùw vertaling, dan kunnen we - na al die vertraging - eindelijk eens beginnen! (Steekt hand uit)
- IVO : (Onzeker) Ik ben bang dat ik ...
- JOHN : ... daar geen tijd voor had?! Maar, meneer Dorsen, u als zakenman zou toch zeker moeten beseffen dat zonder de nodige voorbereidingen geen doeltreffende resultaten kunnen geboekt worden? (Sarcastisch) Op die manier zal u geen referentie zijn voor

- uw bedrijf als u eens even heen en weer naar Londen vliegt!
- IVO : (Druipt af) Natuurlijk, meneer Renckers. (Naast Gerda)
- GERDA : (Staart Ivo bewonderend aan)
- JOHN : Ja, mensen, ik heb ondertussen ruimschoots (grimmige klemtoon) de gelegenheid gehad om jullie opdrachten na te kijken. Mariëtte, Julie en Hendrik hebben prima werk geleverd. Gerda, jij zal toch iets vaker in je boeken moeten duiken. Misschien dat je je dochter eens om hulp kan vragen?
- GERDA : (Mistroostig) Als je denkt dat 't nodig is ...
- IVO : ... als haar dochter is zoals mijn zoon, moet je niet veel hulp verwachten. Die jongeren van tegenwoordig zijn nog te lui om te helpen donderen.
- JOHN : Hola, meneer Dorsen. Niet overdrijven en zeker niet veralgemenen. (Beetje spottend) Wellicht verbruikt u als "geavanceerd" zakenman zoveel energie dat de inspanningen van uw zoon niets voorstellen in vergelijking met de uwe.
- GERDA : Toch heeft meneer Dorsen - ik zal maar Ivo zeggen? - ergens gelijk. Ik heb zo de indruk dat mijn kinderen het belachelijk vinden dat ik Engels studeer.
- JOHN : En dit gezegd zijnde ... (kucht) Good evening, it's half past seven, let's finally start this lesson. Aan de hand van enkele vraagjes proberen we the Simple Past toe te passen. Weten we meteen wie met de neus in de boeken heeft gezeten. Let's see ... Mariëtte ... what did you do yesterday?
- MARIETTE : Yesterday, I worked at school.
- JOHN : Very well. And euh, Ivo, what did you do yesterday?
- IVO : I flied ... no ... I f...
- JOHN : I flew ...
- IVO : I flew to Paris.
- JOHN : And ... Julie, what did you do yesterday?
- JULIE : (Speels, verleidelijk, vlot) Yesterday, I had a lovely dream about my English teacher. (Lonkt)
- JOHN : (Ongemakkelijk) Very well, euh ... Meneer Dedroog, what did you ...
- HENDRIK : Yesterday, I visited my brother.
- GERDA : (Vlug) And I went to market.
- JOHN : Oh, you went to THE market. And what did you buy?
- GERDA : I buy ...
- JOHN : I bought ...

- GERDA : I bought euh ... 'appelen' (Op z'n Engels uitgesproken)
- JOHN : Apples ...
- GERDA : Apples ... and euh ... 'sinaasappels' (Op z'n Engels)
- JOHN : Oh, you also bought oranges.
- GERDA : And euh ... (beslist - blij dat ze er vanaf is) That's all.
- JOHN : All right. Now take your books on page sixty-four. We lezen de dialoog tussen Simon and Sally opnieuw. Mariëtte, you're Sally and Ivo, you're Simon.
- Mariëtte en Ivo lezen. Het gaat Mariëtte beter af dan Ivo.
- JOHN : (Tevreden) I'll read a text about Charlie Chaplin. Afterwards I'll ask some questions about it.
- John leest "The little Tramp" bladzijde achtenzestig.
- JOHN : Where was Charlie Chaplin born?
- GERDA : (Ijverig) Charlie Chaplin was born in London.
- JOHN : Very well, Gerda! And who can tell me when he was born?
- JULIE : He was born in 1889.
- JOHN : When did Chaplin make his first film?
- MAGDA : (Op met formulieren)
- JOHN : (Verstoord) Kan dat niet wachten tot onder de pauze?
- MAGDA : Sorry, meneer Rinckers, maar ik vertrek vandaag iets vroeger want ...
- JOHN : Okay! (Wanhopig) Dan zijn we eindelijk gestart, maar goed, ik geef het op. Vervroegde pauze. (Naar links, schenkt zich iets in)
- MAGDA : (Neemt Johns plaats in) Julie, van jou heb ik alleen nog maar je naam en adres. 'k Heb nog enkele gegevens nodig. Vul je ze zelf in of mag ik ...
- JULIE : Ik heb niets te verbergen! Vraag maar raak!
- MAGDA : Geboortedatum?
- JULIE : Overmorgen vierentwintig. Reken maar uit.
- MAGDA : (Officieel) Burgerlijke staat?
- JULIE : (Zucht) Jammer genoeg nog steeds ongehuwd. (Speelse blikken naar John)
- MAGDA : (Onverstoorbaar) Beroep?
- JULIE : Schoonheidsspecialiste ... met eigen massagesalon.
- JOHN : (Voelt duidelijk insinuatie - kucht - drinkt gulzig - verslikt zich)
- MAGDA : Behaalde diploma's?
- JULIE : Hoger middelbaar ...
- IVO : ... ik wed (stroperig) met hoogste onderscheiding?

- JULIE : (Negeert Ivo) ... en uiteraard een brevet van schoonheidsspecialiste.
- MAGDA : Dank je. Euh ... meneer Dorsen. Ik begrijp het niet, maar op uw formulier ontbreken de diploma's?
- IVO : (Paniekerig) Kom, laat mij dat maar even invullen.
- JULIE : Oh, nee, Ivo, ik ben benieuwd met welke onderscheidingen jij het zakenleven bent binnengestapt!
- IVO : (Is nergens meer - zielig) Geen.
- MAGDA : Pardon?
- IVO : (Met minder bravoure) Ik heb "officieel" geen enkel diploma.
- JULIE : (Veelbetekenend) Aha!
- IVO : (Vlug) Ach, je moet dat begrijpen. Als jongen van vijftien, zestien interesseert je de school niet en ben je er alleen maar op uit om een centje bij te verdienen. (Zielig) En jullie zien ... (herpakt zich) het heeft me toch geen windeieren gelegd. Nee, je zou kunnen zeggen: I'm a real selfmade man!
- MAGDA : (Tot John) Daar zullen we maar vlug overheen stappen. Goed, dat was alles. Goeienavond, mensen. (Formulieren in map) Meneer Rinckers, kunt u vanavond alles sluiten? Ik neem de dossiers mee naar huis. De sleutelbos ligt op mijn bureau. Tot morgen. (Af)
- JOHN : (Giet zich iets in - bedient Gerda en Hendrik die ondertussen bij hem zijn komen zitten) Kom er even bij zitten, mensen. Over een half uur of nu ... eigenlijk maakt het niet zoveel uit.
- Iedereen naar zithoek - drinken.
- GERDA : Zozo, Julie, jij wordt overmorgen vierentwintig. Weet je dat ik op die leeftijd al twee kinderen had? 't Is tegenwoordig precies "in" om zo laat te trouwen.
- JULIE : Je ja-woord geven met de echtscheidingsformulieren in je handtas? Neen, daar bedank ik voor. Trouwens, 'mijn' ware Jacob (speelse blikken naar John) is destijds zo dom geweest om een 'ogenschijnlijke' kalverliefde te negeren.
- JOHN : (Begrijpt de hint - mompelt iets - staat op) Eens kijken hoe we die verloren tijd van vanavond kunnen inhalen. (Snel naar lessenaar - boeken verleggen - cassetterecorder terugspoelen - notities maken)
- MARIETTE : Ik heb ook een dochter van jouw leeftijd. An zou net hetzelfde zeggen.
- De vijf cursisten babbelen nog gezellig verder.
- HENDRIK : (Staat op - haalt uit binnenzak brief - aarzelend naar John) Meneer Rinckers, heeft u een ogenblikje?

Belichting accentueert John en Hendrik. Links blijft het viertal stil praten.

JOHN : Asjeblief, noem me ook gewoon John. Wat kan ik voor je doen, Hendrik?

HENDRIK : (Onwennig met brief) 'k Zou deze brief graag vertaald hebben. Hij is in het Engels, maar ik begrijp niet alles ...

JOHN : Natuurlijk, Hendrik. Ik zal 'm volgende week netjes vertaald voor je meebrengen.

HENDRIK : Nee ... ik zou ... kan je dat nu even mondeling doen? Ik ... het zit zo ... m'n vrouw heeft deze brief aan onze dochter in Amerika geschreven enne ...

JOHN : (Onbegrijpend) Kan je vrouw dan niet ... ?

HENDRIK : (Zucht) 't Ligt nogal moeilijk. We ... hebben wat problemen en ... praten niet meer met elkaar. Nu vraag ik me af wat ze in die brief voor Patricia heeft staan. Ik moet hem straks terug kunnen leggen. Ze mag niet weten dat ik de inhoud ken.

Anderen zwijgen.

JOHN : Tja, als de zaken zo staan ... (Opent brief en leest)
"Lieve Patricia,
Blij dat de vakantie voorbij is.
Zo zonder jou hadden die dagen weinig betekenis.
Papa en ik ... het zal nooit meer in orde komen.
Daarom heb ik een advocaat aangesproken en hij heeft me verzekerd ..."
(Onderbreekt) Sorry, Hendrik, ik vind dit niet het juiste moment om ... (paniekerig) Moet je echt weten wat erin staat?

HENDRIK : (Scherp - wanhopig) 't Is nu of nooit. 'k Wil weten waar ik aan toe ben!

Korte stilte.

JOHN : (Taxeert Hendrik - herneemt)
"Daarom heb ik een advocaat aangesproken en hij heeft me verzekerd dat de echtscheidingsprocedure kan rond zijn voor je thuiskomst. Tenminste, als papa niet dwars gaat liggen.
Maar hij moet toch inzien dat ons huwelijksleven niks meer voorstelt. Ik hoop, Patricia, dat je begrip opbrengt voor mijn beslissing. Vaak genoeg ben je getuige geweest van de gespannen en kille sfeer tussen papa en mij."
(Overloopt rest van brief) Ik denk dat ik het voornaamste vertaald heb. Het spijt me ... (Geeft brief terug)

HENDRIK : (Neemt brief terug aan - verslagen - mompelt dankwoord)

JULIE : (Naar Hendrik toe - wil hem aanraken - troosten)

HENDRIK : (Kijkt haar aan - plots naar buiten)